ԱՐՇԱԿ ԱԲԵՂԱ ԽԱՉԱՏՐՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝
 ԽՈՍՎԱԾ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ
 <ՈՒԼԻՍԻ 26-Ի ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԸ

«Նկն Որդի Մարդու կեցուցանել գկորուսեալսն»:
 (ՄԱՏՔ. ԺԸ 12)

Ահա երկու հազար տարիներ մեղավոր մարդկության ականջներին հնչում են այս խոսքերը, հնչում են, սակայն չգիտես ինչու, ամեն մեկն իրեն չվերաբերող և սոսկ Քրիստոսի գալստյան բուն պատճառը լուսարանող մի արտահայտություն է տեսնում այս կասկածության մեջ: Մարդիկ շարունակում են ընթանալ իրենց նախկին շավիղներով, առևտրական իր գեղծարարությունից չի հրաժարվում, բարձրաստիճան պաշտոնյան՝ իր ամբարտավանությունից, պաշտոնամուլը՝ ֆծնանքից և միաժամանակ առանց ամոթի փոքր-ինչ նշույլի, կրկնում ու կրկնում են, թե Մարդու Որդին եկավ՝ փրկելու կորուսյալներին:

Այո՛, սիրելի հավատացյալներ, ոչ մեկի համար գալտեմիք չէ, և դա գիտեն նույնիսկ նրանք, ովքեր Ավետարանը ձեռքներն իսկ չեն առել, որ Քրիստոս եկավ՝ մեղավոր մարդկությանը փրկելու: Քրիստոսի առաքելությունը մարդկանց վերափոխության, բարեփոխության գերագույն նպատակն էր հետապնդում: Սա էր պատճառը, որ Աստծու Որդին իր ուշադրության կենտրոնում էր պահում հասկապես նրանց, ովքեր մեղավորներ ու մերժվածներ էին համարվում իրենց միջավայրի կողմից: Աստծու Որդու այս կեցվածքը բուռն ընդդիմություն էր առաջ բերում ժամանակաշրջանի հրեա կրոնական աստիճանավորների մոտ:

- Ահա՛, տեսե՛ք, այս նազովրեցիին ուտում է, խմում, հարաբերություններ հաստատում մահավորների հետ, դժգոհում էին փարիսեցիները և այդ հանգամանքն իրենց կրված դարձնում Քրիստոսի մեղսայից ու կեղծ մարգարե լինելը, փաստելու համար: Սակայն Քրիստոս անհողորդ էր համոզումների ու սկզբունքների մեջ:

- Մարդու որդին եկավ մեղավորների և ոչ թե արդարների համար, քանզի առողջները բժշկի կարիք չունեն, այլ մեղավորները, ասում է Փրկիչը:

Այո՛, այո՛ և ըյուր անգամ այո՛, Աստված եկավ փրկելու կորուսյալներին, սակայն այդ կորուսյալները ոչ թե երկուսն էին, երեք, մի խոսքով, սանձաճակալ թվով, այլ ողջ մարդկությունը, մարդկության յուրաքանչյուր ներկայացուցիչ, որ մեղավոր է այն չափով, ինչ չափով որ կատարյալ չէ: Ամեն մի մարդ մեղավոր է, քանզի ամեն մեկն էլ իր չափով հեռու է կատարելությունից. «Ո՛չ գոյ մարդ որ ոչ մեղանչէ» (Բ ՄՆԱՑ. Զ 36):

Բնականաբար, Քրիստոս եկել էր բոլորի համար, սակայն ուշադրության ու Աստվածային Խոսքը լսելու շնորհն ստացան նրանք, ովքեր սեփական թերություններն ու թուլությունները պախարակված տեսնելու փառությունն ունեցան: Միևնույն մյուս անձանց համար, ովքեր արդարության կարծեցյալ պատմունքանով սիգանեմ ֆայում էին մարդաշատ փողոցներով ու հրապարակներով, Քրիստոսի

աշխարհագրաբանական, առաքելության սկզբը ոչ այլ ինչ էր, եթե ոչ մի արևամարտիկ նազովրեցու արկածախնդրություն, մի կյուսնի որդու տեղափոխություն վայրից-վայր:

Ցավալի է, սակայն, այդպես էին մտածում շատ-շատերը. փարիսեցիներ, սադուկեցիներ, անտարբերներ ու անտարբերության համակիրներ: Եվ մենք ամեն անգամ ընթերցելով ու ականջալուր լինելով, բն ինչպես էր անտեսվում Քրիստոսի գալուստը, թե ինչպես մարդիկ արևի համդեպ պատուհան էին փակում և թե ինչպես հարվածում էին Քրիստոսին, փորձում սև բծեր գտնել արևի մեջ, որ եկել էր իրենց չերմացնելու, Կենդանարար ջրում փորձում էին պոտորության հետևեր որոնել, որ կամենում էր իրենց հագեցնել, ատամներ ենք կրնտացնում, քունցեցներս ենք հավաքում, իբրև թե վրդովվում ու խռովվում ենք, սակայն չենք դայարում լինելուց, ինչ որ էինք:

Այո՛, սիրելի հավատացյալներ, մենք «ի կարգս ճիստոնեութեան կոչեցեալսն և գործով մերով անարժան գտաք»: Մենք սատրաստ ենք ցիխ ու քար նետելու կորուսյալների ու մեղավորների վրա: Մենք երդվում ու ջղագրգիռ շարժումների հավաստումներով խոստանում ենք ավելի լավը լինել ու ավելի սրբագրել ինքներս մեզ, «սակայն ավա՛ղ փառացս անցավորի»: Խորապես անդրադառնալուց հետո տեսնում ենք, որ այն, ինչ լավ էր մեր մեջ, անցյալում է մնացել, իսկ ապագան մշուշոտ է այն չափով, որ քանով մեր միտքն ու հոգին է այդպիսին, խավար՝ որ քանով վստահությունը բացակա առ Աստված: Եվ սա շարունակական ընթացք է, որով և բնորոշվում է մեղավորի ու կորուսյալի բարբը: Երբ մեղքը նկատում ենք մեզմից դուրս, երբ մարդկանց սրտերը անհյուրընկալ ենք գտնում Քրիստոսի առջև, խորապես զղջում ու քարկանում ենք, սակայն ինչպիսի՞ն ենք մենք: Երկու հազար տարի առաջ է եկել Քրիստոս, սակայն կորուսյալները չեն դադարում գոլատնելուց: Երկու միլիոն անգամ հնչել է մարդկանց ունկերին, թե ինչո՞ւ է եկել Քրիստոս, քայց մեղավա՛ր մարդիկ տեղերիցս չենք շարժվում՝ միամտաբար կարծելով ու մտածելով, թե մարդ է, եկե՛լ-գնացե՛լ է:

Սակայն վա՛յ մեզ առավել, քան Սողոմոնի ու Գոմորի բնակիչներին, քանզի այդ ձեռնուր, անձի մարմնական փափկությանը նպաստող միամտությունը թե՛ այս և թե՛ մյուս՝ հանդերձյալ կյանքում մեզ մահ է արժեքնալու: Այս աշխարհում եթե իսկ անմահություն գտնելու և կամ ձեռք բերելու հնարավորություն ստանանք, միևնույն է, քայլող դիակի, զարդարուն, պննագարդած գերեզմանից ավելին չենք լինելու: Չենք լինելու, քանզի ոչինչ չարժե կյանքը նրա, ով կյանքի ուսուցչի՝ Քրիստոսի փրկության կոչն անտեսում է:

Մեր կողմին կան մարդիկ, ովքեր պատրաստ են զլխապատառ ու խելակորույս օղանավակայան շտապելու՝ դիմավորելու համար բիչ րե շատ ազդեցիկ եկվորին: Մարդկային մի այլ տիպի ներկայացուցիչներ կան, ովքեր համակ անհամբերություն են, երբ բարձրաստիճան ու հնարավորությունների լայն շրջանակ ունեցող մարդու գալուստն են պատրաստվում դիմավորել: Նրանք ամենուր աղաղակում են, թե ազնիվ են, ամենուր տարփողում են իրենց արժանապատվության գերակայության մասին հոռի հակումների հանդեպ, գոռում-գոչում են, թե դրամը ձեռքի կեղտ է, քայց նակտի պսակ են դարձնում և կհանստած ու կործանակ դիմավորում ամեն մի խարերայի, ում գալուստը նույնիսկ փոքր չափով կբարձրացնի իրենց աստիճանը և կամ կհաստացնի քսակը: Սակայն մի օր, մի՛ օր երբ վերջապես

կհասնի ժամանակը հասկանալու, որ չարյաց գործերի հատուցումը անխուսափելի է, մեզ խորապես կզղջանք, որ ավելի վաղ հասու չեմք եղել, թե միմիայն Աստծուց պետք է երկյուղ ունենանք, միմիայն Աստծուն ձգտեմք հանելի լինել և միմիայն անհամբեր լինեմք Աստծուն դիմավորելիս:

Աիրելի՛ հավատացյալներ, սիրելի՛ քրիստոնյա եղբայրներ և քույրեր, այլևս բավ է, հինավուրց մի ժողովրդի զավակ լինելով հանդերձ, լակ տեսականորեն ըմբռնեմք Քրիստոսի՝ առ մեղավորները կատարած վեհ ֆայլը, այլևս բավ է Քրիստոսի կոչն անպատասխան մնա և «եկայք առ իս ամենայն վաստակեալք և բեռնաւորք և ես հանգուցից զձեզ» (ՄԱՏԹ. ԺԱ 28) հիաստանչ հրավերն անտեսվի: Բոլոր՝ հրավերները, բոլոր՝ կոչերը կարելի է անտեսել և առ ոչինչ համարել, բայց միայն՝ ոչ այդ: Անարժեք ու փուչ են բոլոր գալուստները և բոլոր առաքելութունները՝ հանդես պատվածորդու առաքելության: Նա է միայն կարող մեզ փրկել, ուստի մեզմից յուրաքանչյուրի մշտական պատգամը թող լինի՝ ուղղված հենց իրեն. «Միայն Աստուծոյ հնազանդ լեր անձն իմ, զի ի նմանէ է ինձ փրկութիւն» (ՂԱ. ԿԱ 2):